

DECIZIA NR. 272

Direcția generală a finanțelor publice a județului Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Direcția Controlului Fiscal Brașov privind soluționarea contestației depusă de SC, înregistrată la D.G.F.P Brașov.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov în raportul de inspecție fiscală, procesul verbal și Decizia de impunere privind suma reprezentând TVA, dobânzi și penalități aferente, impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174, 175 și 176 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită să soluționeze contestația formulată de SC .

I. SC contestă măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal Brașov, prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere prin care s-au stabilit suplimentar impozit pe profit, TVA, dobânzi și penalități aferente, motivând astfel:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobânzi și penalități petenta susține că sumele provin din diferențele rezultate ca urmare a estimării prețului de piață de organul de control față de prețul practicat de societate în operațiunile de vânzare a mijloace fixe și anume:

-Factura fiscală reprezentând contravaloare autoturism Mitsubishi vândut către P.F. Autoturismul a fost achiziționat conform actului adițional din 07.10.1998 și a reprezentat aport în natură la capitalul social. Autoturismul a fost amortizat în totalitate.

-Factura fiscală reprezentând contravaloare autoturism Volkswagen Golf TDI vândut către PF la o valoare mai mică. Autoturismul a fost achiziționat cu factura fiscală emisă de Porsche Leasing România SRL București, amortizat în parte.

Pentru autoturismul Volkswagen Golf TDI, an fabricație 2001, prețul de piață estimat de organul de control, în cursul lunii ianuarie 2004 a fost de 10.000 euro respectiv 400.330.000 lei din care TVA în valoare de 63.916.688 lei.

-Factura fiscală seria BVACC nr.3546079/19.03.2004 reprezentând contravaloare autoturism Skoda Fabia, vândut către PF. Autoturismul a fost achiziționat cu factura fiscală emisă de Porsche Leasing România SRL București, nefiind amortizat în totalitate.

-Factura fiscală reprezentând contravaloare teren în suprafață de 8450 mp și hala de producție + birouri vândute către P.F. Terenul a fost achiziționat cu factura fiscală iar clădirea este înregistrată în contabilitate.

Față de prețurile estimate de organul de control, petenta susține că acestea sunt nule de drept întrucât nu au la baza documente oficiale care să ateste autenticitatea și veridicitatea prețurilor practicate în târguri și societăți imobiliare. Petenta susține că organul de control nu a luat în considerare situația tehnică a mașinilor și nici uzura morală a acestora, mai ales că una dintre mașini (mitsubishi) era amortizată în totalitate.

În susținerea cauzei petenta invocă prevederile art.24 alin.(5) lit.a) din Legea nr.571/ 2003 privind Codul fiscal, Decizia nr.2 aprobată prin Ordinul nr.576/2004 privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, pct.2.3”Principiul permanenței metodelor” din OMF nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

2. În ceea ce privește TVA, dobânzi, și penalități, petenta precizează:

TVA colectată suplimentar este aferentă tranzacțiilor efectuate cu autoturimele, terenul și construcția, mai sus prezentate, și se datorează măririi fictive, de către organul de inspecție fiscală, a valorii de vânzare a mijloacelor fixe. Petenta susține că prețurile de piață estimate de către organul de control nu au la bază documente care să ateste realitatea acestora invocând în susținerea cauzei prevederile art.137 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Față de cele prezentate petenta solicită admiterea contestației pentru impozitul pe profit, TVA, dobânzile și penalitățile aferente.

3. Petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

II. Prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov au stabilit în sarcina petentei impozite și taxe precum și dobânzi și penalități aferente.

1. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobânzi aferente impozitului pe profit și penalități aferente impozitului pe profit contestate de petentă, organul de inspecție fiscală prin raportul de inspecție fiscală, precizează:

În luna martie 2004 SC a emis facturi fiscale de vânzare a mijloacelor fixe astfel:

-Factura fiscală reprezentând contravaloare autoturism Mitsubishi vândut către P.F. Autoturismul a fost achiziționat conform actului adițional și a reprezentat aport în natură la capitalul social.

-Factura fiscală reprezentând contravaloare autoturism Volkswagen Golf TDI vândut către PF. Autoturismul a fost achiziționat cu factura fiscală emisă de Porsche Leasing România SRL București, neamortizat.

-Factura fiscală reprezentând contravaloare autoturism Skoda Fabia, vândut către PF. Autoturismul a fost achiziționat cu factura fiscală emisă de Porsche Leasing România SRL București, nefiind amortizat în totalitate.

În luna septembrie 2004, cu factura fiscală petenta a vândut către P.F. teren în suprafață de 8450 mp și hala de producție + birouri.

Terenul a fost achiziționat cu factura fiscală iar clădirea este înregistrată în contabilitate.

Întrucât administratorul societății a dispus vânzarea mijloacelor fixe către persoane afiliate iar prețurile de vânzare a mijloacelor fixe înscrise în facturile mai sus amintite sunt mici, prin nota de constatare, organele de control ale Gărzii Financiare Brașov au procedat la testarea pieței vânzărilor de autoturisme din târguri special amenajate și autorizate și testarea pieței vânzărilor de imobile și terenuri de pe piața imobiliară din raza teritorială Brașov, constatându-se că mijloacele fixe au fost vândute sub prețul pieței.

Organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov, prin raportul de inspecție fiscală a stabilit impozit pe profit asupra veniturilor rezultate ca diferență între prețurile înscrise de petentă în facturile fiscale mai sus amintite și prețurile estimate de organul de control din cadrul Gărzii Financiare Brașov ca urmare a testării pieței vânzărilor de autoturisme din târguri special amenajate și autorizate și testării pieței vânzărilor de imobile și terenuri de pe piața imobiliară din raza teritorială Brașov, astfel:

Potrivit prevederilor art.7 pct.21 lit. a) și b) și art.11 pct. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu prevederile art.17 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, asupra diferenței de venit organul de inspecție fiscală a stabilit impozit pe profit suplimentar.

Aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar au fost calculate dobânzi și penalități potrivit prevederilor art.114, 115 și 120 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

2. În ceea ce privește TVA, dobânzi și penalități, contestate de petentă, în raportul de inspecție fiscală, organul fiscal precizează:

TVA colectată suplimentar este aferentă tranzacțiilor efectuate cu mijloacele fixe către persoane afiliate conform facturilor mai sus prezentate.

Prin Nota de constatare încheiată de comisarii Gărzii Financiare Brașov s-a stabilit valoarea de piață a mijloacelor fixe vândute către persoane afiliate rezultând o diferență de TVA(anexa 11 la raportul de inspecție fiscală).

Organul de inspecție fiscală a colectat TVA suplimentară asupra veniturilor rezultate ca diferență între prețurile înscrise de petentă în facturile fiscale mai sus amintite și prețurile estimate de organul de control din cadrul Gărzii Financiare Brașov, având în vedere prevederile art.7 pct.21, lit.a) și b), art.11, pct.2 coroborat cu prevederile art.128 alin.(1), 137 alin.(1) lit.a) și art.140 alin.(1) din legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Totodată, au fost calculate, potrivit prevederilor art.114, 115 și 120 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, dobânzi și penalități.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.06.2000-31.03.2005.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Brașov se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care verificarea s-a efectuat ca urmare a adresei Inspectoratului de Poliție al jud. Brașov, în vederea soluționării dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov iar actul de control contestat a fost transmis organelor de urmărire și cercetare penală.

În fapt, urmare a adresei Inspectoratului de Poliție al jud. Brașov, D.C.F. Brașov a verificat fiscal SC, întocmind raportul de inspecție fiscală, procesul verbal și Decizia de impunere.

Prin adresa, Serviciul de Investigare a Fraudelor din cadrul I.J.P.Brașov solicită efectuarea unei inspecții fiscale la SC care să vizeze realitatea și legalitatea vânzării de mijloace fixe precum și aspecte privind modul de calcul, de evidențiere și de plată a tuturor impozitelor, taxelor și obligațiilor la bugetul de stat.

Organele de poliție solicită efectuarea unui control fiscal la SC în vederea soluționării dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov.

Dând curs acestor solicitări, Direcția controlului fiscal Brașov în raportul de inspecție fiscală, procesul verbal și Decizia de impunere stabilește în sarcina petentei diferențe de impozite și taxe, precum și dobânzi și penalități aferente și transmite procesul verbal Inspectoratului de Poliție a jud. Brașov, Serviciul de Investigare a Fraudelor în vederea soluționării cauzei pe latură penală.

În drept, în art.183 alin.(1) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se precizează:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare

competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare consemnate în raportul de inspecție fiscală, procesul verbal și Decizia de impunere contestate de petentă și stabilirea caracterului infrațional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea depusă judecătii, organul de control înaintând actul de control organelor de urmărire și cercetare penală.

Ca urmare, organele administrativ jurisdicționale nu se pot pronunța pe fond înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritate de soluționare în speță o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infrațional al faptei potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”* respectiv art.22 din Codul de procedură penală republicat care în legătură cu autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile în penal, precizează următoarele:

“Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organului de urmărire penală și a instanței penale, cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, D.G.F.P. Brașov nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se suspendă soluționarea cauzei civile pentru T.V.A., impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente.

În funcție de soluția pronunțată pe latură penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu cele precizate în art.183 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

2. Referitor la cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal formulată de SC, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P.Brașov -Biroul de soluționare a contestațiilor poate suspenda executarea deciziei de impunere în condițiile în care societatea nu aduce argumente temeinice și documente doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei pagube.**

În fapt, prin contestația formulată petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, fără să aducă argumente și să prezinte documente în susținerea acestei cereri.

În drept, în art.184 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

Această prevedere legăla instituie, prin excepție, posibilitatea organelor de soluționare de a dispune la cererea temeinic justificată a petentei și ținând seama de

motivele invocate de acesta suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

În analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executării actelor administrative fiscale atacate, trebuie să existe o îndoială puternică asupra legalității actelor administrative fiscale contestate.

Luând în considerare fondul cauzei care pune în discuție realitatea operațiunilor economice desfășurate de societatea contestatoare, precum și faptul că aspectele de natură penală sunt strâns legate de obligațiile fiscale stabilite, organul de soluționare a contestației pe cale administrativă nu se poate pronunța asupra legalității actelor administrative atacate.

Totodată, având în vedere că societatea contestatoare nu aduce argumente în susținerea cererii de suspendare a executării deciziei de impunere și nici nu prezintă documente doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei pagube, respectiv prin care să se justifice temeinicia cererii de suspendare a executării silite și ținând cont de prevederile legale menționate, cererea SC de suspendare a executării deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare va fi respinsă ca neargumentată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 183, 184 și 185 alin.(4) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

1.Suspendarea soluționării cauzei referitoare la TVA, impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, procedura administrativa urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

2. Respingerea ca neargumentată a cererii SC cu privire la suspendarea actului administrativ fiscal .

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.